

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί, εκ μέρους των κρατών μελών, διορθωτικές καταβολές ποσών με αναδρομική ισχύ όπως αυτή στην οποία προέβη το ιταλικό Υπουργείο Οικονομικών στις 27 Ιουνίου 1996, δεδομένου ότι οι πιστώσεις ποσών με αναδρομική ισχύ δεν έχουν έννοια σε ένα σύστημα λογαριασμών που δεν αποφέρουν τόκους, όπως ο λογαριασμός «ίδιοι πόροι» της Επιτροπής, και δεδομένου ότι αν γίνονταν δεκτές λογιστικές διορθώσεις με αναδρομικό αποτέλεσμα, αυτό θα στερούσε οποιαδήποτε πρακτικής αποτελεσματικότητας την υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας.

(¹) ΕΕ L 130, της 31.5.2000, σ. 1.

(²) ΕΕ L 15, της 7.6.1989, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Αυστρία), με διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, στην υπόθεση Adolf Truley GmbH κατά Bestattung Wien GmbH

(Υπόθεση C-373/00)

(2000/C 372/06)

Με διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Οκτωβρίου 2000, το Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Αυστρία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Adolf Truley GmbH και Bestattung Wien GmbH, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Πρέπει ο όρος «ανάγκες γενικού συμφέροντος» του άρθρου 1, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36/ΕΚ(¹) του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι
  - α) ο ορισμός των αναγκών γενικού συμφέροντος πρέπει να στηρίζεται στην εθνική έννομη τάξη του κράτους μέλους;
  - β) Αρκεί και μόνον η εκ του νόμου προβλεπόμενη επικουρικότητα της υποχρεώσεως ενός οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης προκειμένου να γίνει δεκτό ότι υπάρχει ανάγκη γενικού συμφέροντος;
2. Κατά την ερμηνεία του όρου «ανάγκες που δεν έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα» της προαναφερθείσας οδηγίας 93/36/ΕΚ, α) αποτελεί ή υπαρξή ανεπτυγμένου ανταγωνισμού προϋπόθεση εκ των ουκ άνευ ή β) εξαρτάται συναφώς από τα πραγματικά ή νομικά δεδομένα;

3. Πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 1, στοιχείο β', της προαναφερθείσας οδηγίας 93/36/ΕΚ σχετικά με το ότι διαχείριση ενός οργανισμού δημοσίου δικαίου υπόκειται σε έλεγχο από το κράτος ή από οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης και στην περίπτωση ενός απλού εκ των υστέρων ελέγχου, όπως αυτός που διενεργείται από το Kontrollamt του Δήμου της Βιέννης;

(¹) ΕΕ 1993, L 199, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση C-375/00)

(2000/C 372/07)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gregorio Valero Jordana, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, και τον Roberto Amorosi, Ιταλό Πρωτοδικη που έχει αποσπαστεί στη Νομική Υπηρεσία της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 11 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει συστηματικό και πλήρες εθνικό σχέδιο δράσεως και χρονοδιάγραμμα για τη βελτίωση των υδάτων επιφανείας, καθόσον προκύπτει ότι δεν υπάρχει ακόμη κανένα σχέδιο (ή πρόγραμμα) δράσεως για την Περιφέρεια της Λομβαρδίας, οπότε η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα να προβεί σε ενδελεχή εξέταση αυτού του εθνικού συστηματικού σχεδίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων επιφανείας που προορίζονται για την παραγωγή ποσίου ύδατος στα κράτη μέλη (¹), και
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, αν και για ορισμένα ύδατα έχουν καταρτιστεί σε επίπεδο περιφερειών σχέδια βελτιώσεως, τα σχέδια αυτά δεν καλύπτουν όλα τα ύδατα που αφορά η οδηγία 75/440/ΕΟΚ, οπότε πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν κατάρτισε το συστηματικό σχέδιο που όφειλε να καταρτίσει κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

Ο νόμος που εξέδωσαν οι ιταλικές αρχές στις 18 Μαΐου 1989 ρυθμίζει απλώς τη δράση των οργάνων και οργανισμών στους οποίους ανατίθενται η εκπόνηση, θέσπιση και εφαρμογή σχεδίων για δεξαμενές για τη βελτίωση των υδάτων επιφανείας, καθώς και η κατάρτιση, θέσπιση και εφαρμογή προγραμμάτων παρεμβάσεως για τον ίδιο σκοπό, αλλά δεν θεσπίζει άμεσα κανένα ειδικό σχέδιο. Κατά συνέπεια, ο νόμος αυτός αποτελεί μόνο μία από τις προϋποθέσεις εκπληρώσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας και δεν συνιστά εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 80.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που ασκήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση C-383/00)

(2000/C 372/08)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Centre Wagner C 254, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Οκτωβρίου 2000 προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παραλείπεται να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου (¹), της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες, ειδικότερα δε του άρθρου 11 αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ·
- 2) να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με εκείνους της υποθέσεως C-335/00 (²)· η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Φεβρουαρίου 1999 χωρίς μέχρι τούδε τα ομόσπονδα κράτη Mecklenburg-Vorpommern, Κάτω Σαξονία, Ρηνανία-Παλατινάτο, Σαξονία, Σαξονία-Anhalt και Schleswig-Holstein να έχουν λάβει, κατά το άρθρο 11 της οδηγίας, τα απαιτούμενα μέτρα σχετικά με την κατάρτιση σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

(¹) ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

(²) ΕΕ C 316 της 4.11.2000, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht με διάταξη της 28ης Αυγούστου 2000 στην υπόθεση Heinrich Bredemeier κατά Landwirtschaftskammer Hannover (προσεπικληθέντες: Wilhelm Wieggrebe και Irmtraut Bredemeier)

(Υπόθεση C-384/00)

(2000/C 372/09)

Με διάταξη της 28ης Αυγούστου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Οκτωβρίου 2000, το Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Heinrich Bredemeier και Landwirtschaftskammer Hannover (προσεπικληθέντες: Wilhelm Wieggrebe και Irmtraut Bredemeier) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρόκειται για απόκτηση γεωργικής εκμεταλλεύσεως «με ανάλογο τρόπο», υπό την έννοια του άρθρου 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 (¹) του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1639/91 (²) του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1991, όταν ο παραγωγός, μετά τη λήξη της ισχύος της υποχρεώσεως μη εμπορίας που είχε αναλάβει σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1078/77 (³), εκμισθώνει πριν από τις 29 Ιουνίου 1989 την εν λόγω εκμετάλλευση στον σύζυγο της προβλεπόμενης κληρονόμου υπό όρους που είναι ευνοϊκότεροι από τους συνήθεις όρους της αγοράς;

(¹) ΕΕ L 90, σ. 13.

(²) ΕΕ L 105, σ. 35.

(³) Στην ελληνική ειδ. έκδ. της ΕΕ δεν υπάρχει επίσημη μετάφραση.